

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 91. ÉVFOLYAMA

A MTA Erdészeti Főbizottsága és az Erdőgazdasági Tanács javaslatai a második öt éves terv irányelveivel kapcsolatban

A Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Főbizottsága és az Erdőgazdasági Tanács 1956. május 9-én együttes ülésen vitatta meg a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének a második öt éves terv irányelveiről kiadott tervezetét. Az együttes ülés teljes mértékben egyetért azzal az alapvető célkitűzéssel, hogy az erdőgazdaságnak mindenekelőtt az ország jobb faellátását kell előmozdítania, s egyetért azoknak az intézkedéseknek a tervezetével, amelyek végrehajtása révén jobbá válik az ország faellátása.

Az együttes ülés szükségesnek tartja, hogy a faállomány összetételének, minőségének tervszerű javítása érdekében, fokozottabb gonddal kell ügyelni a rontott erdők felújító-vágás útján történő átalakítására, s az így létesített nagy kiterjedésű fiatalosok megfelelően intenzív ápolására. Biztosítani kell az erdőnevelési feladatok, a tisztítás és a gyérités maradéktalan és jó minőségű végrehajtását szervezeti úton is, jól képzett szakemberekkel, ezeknek a munkáknak nagyobb fokú gépesítésével, s a legintenzívebb nevelést kívánó ártéri erdőkben az erdőnevelési feladatok kiemelésével.

A kitermelésre előirányzott fatömegek az állami erdőgazdaságokra eső részével kapcsolatban az együttes ülés biztosíthatónak tartja a túlhasználat kedvezőtlen következményeinek megelőzését, elsősorban a rontott erdők fokozott ütemű átalakításával, amely a rontott faállomány kitermelésével jár; a dombvidéki, jó termőhelyen levő akácok kitermelésének előrehozásával; a nevelővágások intenzívebbé tételével, és végül a vágásérett és túltartott faállományok feltárásával. A nem állami erdők, fasorok stb. kitermelési lehetőségeit azonban az üzemrendezés elvégzése után, a második öt éves terv végére ismerjük meg pontosan.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy a nem állami erdők területe egyrészt állandóan csökken a vágásterületek felújításának elmaradása folytán, másrészt minőségük romlik a céltudatos termelőmunka elhanyagolása következtében. Az együttes ülés ezért szükségesnek tartja a nem állami erdők és a fasorok fokozott védelmét s ennek részben való megoldására a megfelelő képzettségű szakemberek biztosítását ajánlja.

Az üzemrendezés teljes befejezését az együttes ülés feltétlenül szükségesnek ítéli. Felhívja a figyelmet azonban arra, hogy az üzemrendezési feladatok első ízben történő elvégzése után további, még intenzívebb üzemrendezési, erdőrendezési munkákat kell végezni, s ehhez az erdőrendezési eljárásoknak elsősorban a légifotogrammetria felhasználásával történő fejlesztését kell biztosítani.

A hullámtereknek és a csatornák mentének gyorsan növő fajokkal történő betelepítésével kapcsolatban az együttes ülés javasolja domb- és hegyvidéken is megfelelő gyorsan növő fajok elterjesztését, elsősorban a rezgőnyár és a Douglas-fenyő nagyobb arányú telepítését.

Az erdőtelepítési feladatok végrehajtását az együttes ülés a nagyobbfokú gépesítéssel látja biztosíthatónak.

A fásítási célkitűzések meghatározásával kapcsolatban az együttes ülés csak az összes fásítási feladat számszerű megállapítását tartja szükségesnek s javasolja, hogy ezen belül az öt éves terv csak irányelveket adjon arra, hogy a megadott fásítási feladatot a legelőknak, a folyók és patakok mentének, utak, vasutak mentének stb-nek a fásításával kell végrehajtani. Az együttes ülés javasolja annak megvizsgálását, hogy a legelők fásítása és az ország szántóterületének a növelése esetleg nem egymásnak ellentmondó célkitűzés-e. Javasolja a helyi fásítási kezdeményezések nagyobb-fokú felkarolását. Egyben szükségesnek ítéli a fásítási feladatnak több évre előre az erdőgazdaságok részére való lebontását, hogy ezáltal a fásítások facsemete- és suháng-szükséglete tervszerűen biztosítható legyen.

Az irányelvek tervezetében egyelőre nem szereplő alábbi feladatok felvételét tartja az együttes ülés szükségesnek:

- a) komplex (mezőgazdasági, vízügyi és erdészeti) talajjavítási munkákat kell végezni elsősorban az erodált és az erózió veszélyének kitett területeken;
- b) fejleszteni kell a vadgazdálkodást s ebben figyelembe kell venni az idegenforgalmi és külkereskedelmi érdekeket is; egyidejűleg szükséges a vadgazdasági kutatások fejlesztése is;
- c) foglalkozni kell, mert külföldön már megoldották, a bükknek cellulózzá való feldolgozásával.

Mindezeknek a legfontosabb feladatoknak a helyes megoldása biztosítja a kitűzött cél elérését.